

8392

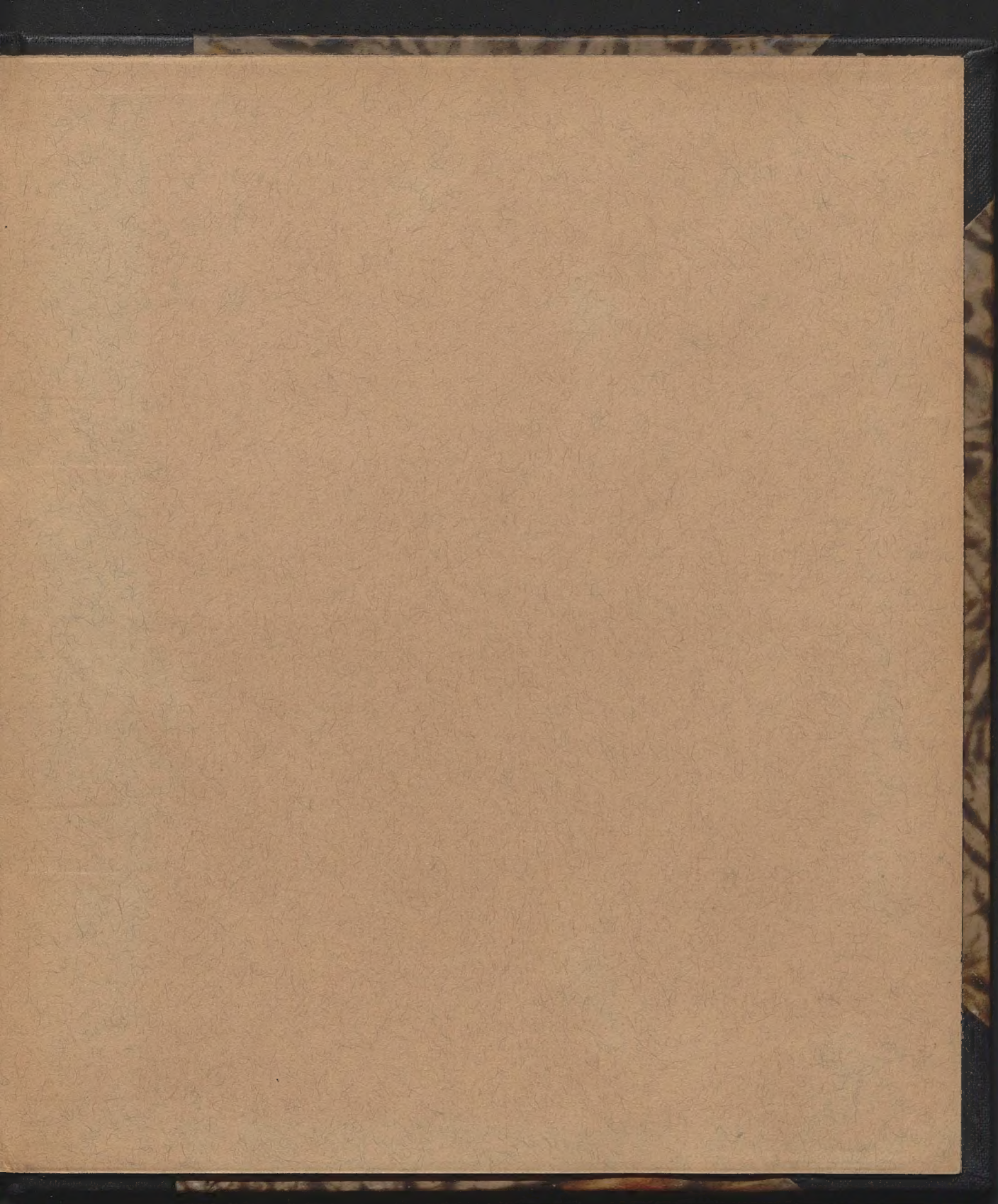
00

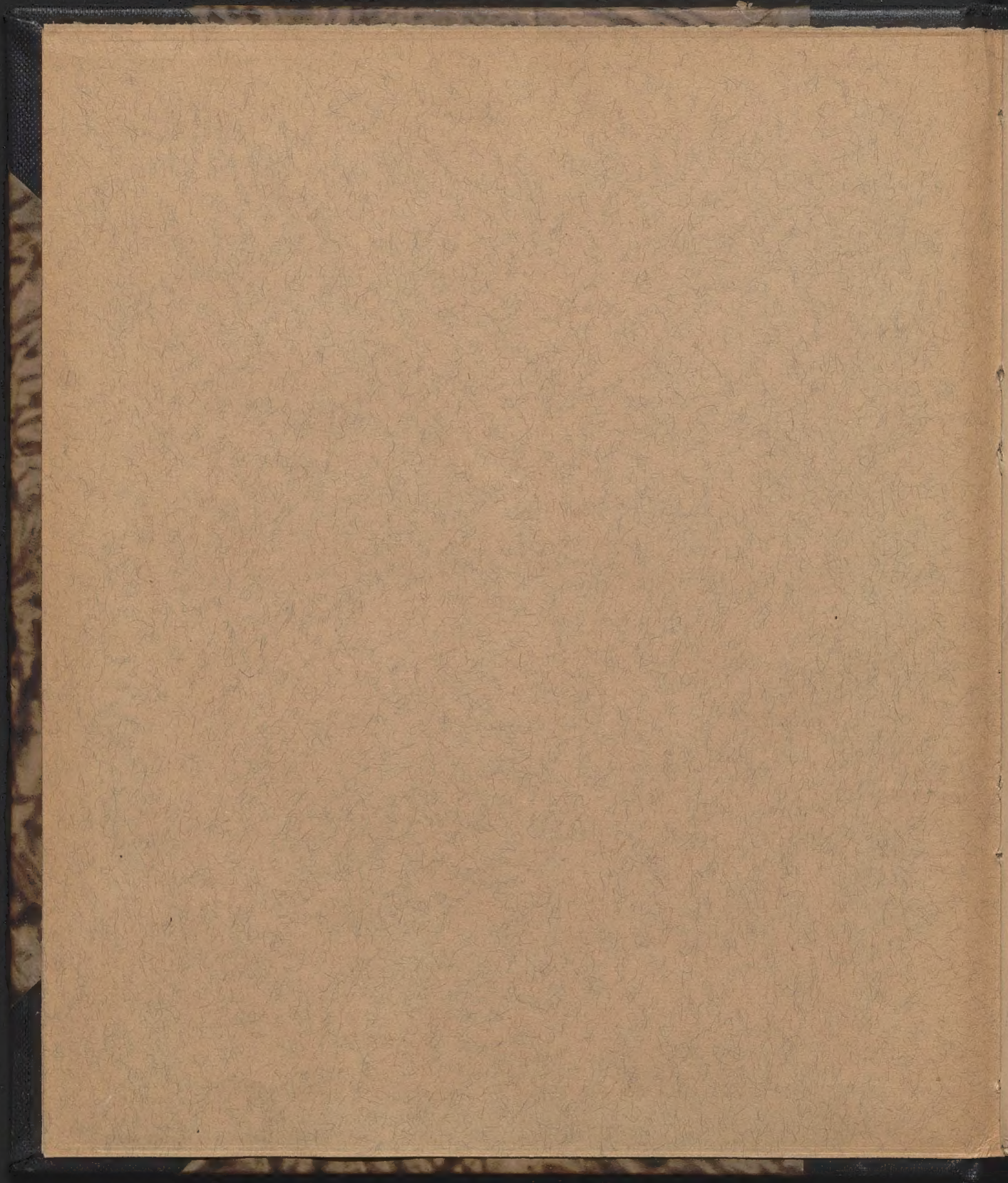

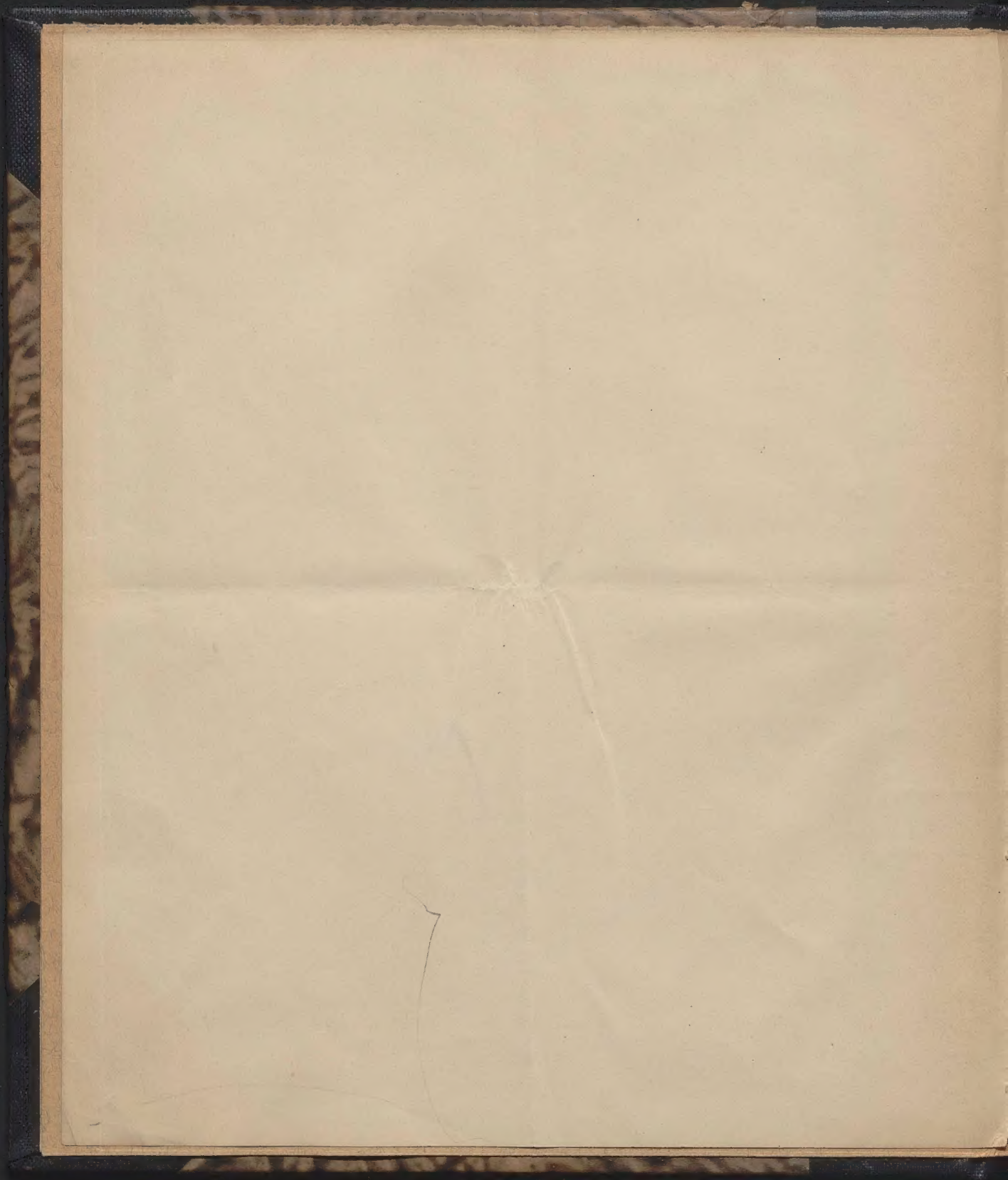
Opracowano w r. 1942.

8392

II

Dr. Jerray Mysielski w dziedzinie historii
sztuki pisał:

1.) W książce 2 pod wieżę Eiffel (Paryż,
1890) cała druga połowa tomu i rozdział
II p. t. Sztuki piękne na wystawie i dzisiaj
malarstwa francuskiego w ostatnich lat stu.
(od str. 118 do 234). — — Treść tego rozdziału
jest: I. Odległy retrospektywne kościelnej sztuki
francuskiej w pałacu Tuwadera. Odległy archi-
tekturalne. Skarbie kościelne i obrazy w
kolekcjach prywatnych. Ostatnie sztuki pięknych
na Półn. Marsenne i rozmieszczenie w nim
obrazów i srebr. Historia sztuki francus-
kiej w ostatnich lat stu i tryumf jej na
wielkiej na wystawie. Tryumf Francji w
dziedzinie piękna w książce w miejscu. — Ma-

malstwo francuskie w przeddzień rewolucyi i
jego cechy, Greuze, Fragonard, pami Vigée
Lebrun i Boilly. — Nad nowy i piewnost w
sztuce, Ludwik David. Cechy jego utworów,
portrety i obrazy historyczne. — Szkola
Davida. Gérard. Rudon. Baron Gros i jego
pietna wojenne. — Roczniki romantyzmu.
Géricault. Jego szkola malarny wojennych,
Charlet, Raffet i Bellangé. Thomas Vernet
i malarnia wojenna w pierwszój połowie
naszego wieku. — — II.) Epoka romantyczna.
Ingres i klasyczne jego utwory; cechy jego
wielu mitologicznych i religijnych. Ary Schef-
fer i Flandria. Delacroix i malarnia histo-
ryczna. — Skrajny romantyzm i Eugeniuse
Delacroix; charakterystyka jego utworów
i historyczny anegdotyzm; Delacroix i Wilhel-

Hugo. — Heim i Epigonus. Epigonusie roman-
 dyków. Couture. — — III. } Lurek ten przemysłowiec
 i malarstwo rodzajowe. Decamps. — Pierwsi
 realisci; Courbet i Manet, Sceny z przyrody
 Courbota. — Wielka epoka krajobrazu i uptyku
 pejzażystów na malarstwo najnowsze, Lurek
 i jego idealizm. — Malarstwo krajobrazu rea-
 listów i ich szkół. Teodor Rousseau, Juliusz
 Dupré, Daubigny i Dior. François. Pejzaż
 współczesny i jego cechy. Antycyści krajo-
 bru najnowsi. — Malarstwo mieniat. Troyon.
 Kuba Bonheur. Szkoła ich dalszysza. — Kieś-
 ciostwo w sztuce i ~~sztuce~~ ^{sceny} ludowe. Millet; ce-
 chy jego utworów i ich znaczenie. Juliusz
 Breton. — Impresjonizm i malarstwo plam-
 aine. Juliusz Bastien-Lepage; jego utwory
 ludowe, religijne i portrety. — Najnowsza
 szkoła impresjonistów. Tanguy - Bouveret.

Chermitte. Rola i życie robotników w sztuce
socjalizmu w malarstwie. — II.) Malarstwo sty-
lowe w drugiej połowie stulecia. — Tholozan.
Sauzet Bandry. Henryk Regnault; jego sceny
wschodnie i portret Gima. — Labarel. — Ma-
larstwo mitologiczne i religijne. Bouguereau
Lefebvre. Kanner. Leon Bonnat; jego Chry-
stus na krzyżu i portrety. — Malarskie portre-
ty: Picard. Charles Duran. Fantin-Latour
Delannay. Yvon. Comerre. Chautan. Uja-
comotti. — Idealizm stylowy. Louis de
Chavannes. Hébert. Upadek sztuki religij-
nej. — Malarstwo historyczne. Jan Sauzet
Laurens. Rocheqrosse i sztuka najnowsza.
— — I.) Malarskie wystawy i wodnojez. En-
nest Meissonier i jego twórczość; jego obra-
zki wodnojez. portrety i sceny wojenne.
Sztuka Meissoniera i malarstwo wystawne.
Wzrost sztuki francuskiej w wojnie r. 1870

1841. Alfons de Neuville i jego utwory w
wojny pruskiej. Edward Detaille i dwudziestego
wieku francuska; dzieła jego wojenne i mi-
stowe; "Sen". Najnowsze malarskie mistrzostwo i
ich prądy. - Obrazy podróżowe i najwybit-
niejsi ich twórcy. - Wskazanie do sztuki. Fra-
menty. Benjamin-Constant i malarskie de-
kady. - Pastel. - Akwarela. - Wspania-
ła ostatnie stuletnie francuskie malar-
stwo, Wzrost się dwóch w nim prądów.
Tęczystwo ostateczne realizmu. Jego na-
łady i strony jego. Najnowsze rzeczy
upadku i jego powody. - Światło i srebro
ki francuskiej w ostatnich lat dwudziestu.
Unia Europy i sąd wystawowego jury.
- II.) Malarskie zagraniczne i wielkie
w Niemczech na wystawie lubi. - Anglia. Uczeń jej

najnowsze malarsztwa. Albrecht Dürer i
Leighton. Grecofacium i Burne-Jones. Mala-
rne portrety: Millais, Oulss, Hall, Shannon,
Herkomer, Whistler. Grajebna: Moore i Lea-
ser. Obrazy rodzajowe. - Belgia. Kaba-
dwanistwo malarsztwa francuskiego i upa-
dek. - Niemcy i Finlandya. Norwegia i jej
pisma. - Dania. - Holandia i jej
rodzajowe malarsztwa. - Włochy. Drogomy upa-
dek sztuki. - Grecya i Smajczana. -
Ameryka. Najnowsze malarsztwa świata i
jego rzeczy; wazy paryskie, utwory Steu-
ta. - Austria. Wtyma i prairie. Braki na
wystawie. Mentasy. Wielkie austriackie
obrazy. - Niemcy. Suki najwistkie. Malars-
two religijne i utwory Uhdego. - Hiszpania.
Wielkie historyczne ptotna. - Rosya i rodka-
se sie jej malarsztwa. - "Sztuka polska" i

staje jej na wystawie stary, Malajski.
Dolsey impresyonistki. Wielki bład niepo-
kowania polskiego malarstwa na wystawie
paryskiej. — — VII.) Kreśba. Niemowlęta
dokładność jej historii na Bolu Marsowem.
Tętno kreśby francuskiej, Stulstwo jej
dziej. ~~London~~, Rude, Barje. Kreśbiarce
współczesni: Dubois, Guillaume, Chapu,
Mercie. Artysty najnowszy. — Kreśba kraja-
niczna. — Zakwice. Ctery wielki sztuki
francuskiej. Dobra jej współczesne
piękne pomyśle wystawy nie-
dymnadowej w XV wieku. Dostęgi sztuki
francuskiej na naszych dni, —

2.) W książce Bolonia i jubileusz jej — minera
syntety (Gustaw, 1888) ustępy z modr. I w Sto

rencyj: *Accademia Belle Arti* i *San-Marco*, *Santa
Maria Novella* i nowocześniejszy *mandalini* i *intestini
borasello*, *Katedra* i jej nowa *fasada*, *galery
Affiriii i Pitti*; — z podr. II: "*Stary gmach uni-
wersytecki w Bolonii i jego historia, wieżowisko
i rzeźby w Museo-Livico, nagrobki profesorów
średniowiecznych*"; — z podr. IV: "*Domus
Sancti Emmanuelis, Piazza Maggiore i San Petronio,
pałac podestów i Palazzo Pubblico, fontanna
Neptuna*". — z podr. VII (str. 189-249)
p. t. Tricignalva przewodnika po Bolonii:

"*Batuka i jej wieże w stolicy Romani; bazylika
San Stefano i styl romański, wieżowisko
jej i wieżowisko, wieżowisko S. Giovanni in Monte
i pięćsetny obraz św. Cecylii Rafaela; renesans
i jego bracia w Bolonii; łowienie rybek
humanistycznego przez utylitarne nauki;
wczesne Odrodzenie i wieżowisko San Domenico*".

sortefag sw. Dominika i Nicolo Pisano; Nicolo
 w Bari i arka sw. Dominika; Michal Kuntz
miel ne wisecznikow; Kaplica Przemyslowa i
 grobowiec Aleksandra Fortagui; czterech
 w Bolonii; kościół S. Maria di Galliera; una
 w San Petronio i Kaplica w IV wieku; Ja-
 kob w Ulm i Jacopo Della Quercia; dwie saba-
 ki w Bolonii w IV stuleciu pryncypalnie obywatel-
 owy; kościół San Giacomo Maggiore; Kap-
 lica Bentivoglio i Loreano Costa; Francesco
 Francia i jego Madonna; Oratorio di S. Ceci-
 lia i freski Francii; Akademia Belle Arti;
 Francia i Rafael; Sw. Cecylia i dwie obrazy
 w katedrze Katedra Bolonjskiej; kilka obraz-
 ów w Pinakotece; Temenichino i Guido Reni
 spacer do Certosy i nowy cementarz bolon-
 ski; grobowiec katedra Murata i marmury

rolskie; potome wielkopolskie w Krakowie".

3.) Wspomnienie p. t. Ostatni portrety królowej
Małgorzaty (Strasburg, 1883). Illustracya do 4 epok u
życia królowej Sobieskiej na podstawie 4 najw.
wawniejszych jej portretów (z skanji wystawny
z epoki Jana III. w Strasburgu r. 1883 napisana).

Opisane w niej: 1.) portrety z r. 1658-1665
(własności Morentynów), 2.) portret z r. 1674 o
nakroju francuskiem wybitnym, na uliczkach Świdnickich
w Warszawie, 3.) portret z r. 1684, z
Dzielnicy, własności hr. Kiedrzyckich w Strasburgu,
4.) portret na płótnie ^{mitof. ziemny} ~~filament~~ w Willanowie,
w postaci "Flory" z ornamentami z r. 1685-1696
porównany z rycinami królowej przez Fr. Leona
J. J. De Meers, M. Pissone, Tomassina i t.
d. Studium do obecnego - historycznego miejsca

-7-

też w sobie rysy do dziejów sztuki, mianowicie
do historii portretów w Polsce w drugiej poł.
wie XVIII w. pod wpływem malarstwa francuskie-
go powstałych. (str. 35). —

4) O wystawie jubileuszowej pamiątek i nabytków
król. i społ. Jana III. w Gdańsku 1883 r. (Gdańsk
1883), Część I. ogł. o nabytkach warszawskich
napisał Dr. St. Tomkowski, Część II. o por-
tretach Dr. Jerzy Mycielski. (str. 28-57). Opis
warszawskich mniejszych portretów historycznych
polskich w drugiej połowie XVIII w., których do
150 było na wystawie. Portrety te są: 1.) ^(dalej przyjdzie) So-
bieńskiego, niewiadomy i Brygida, ^{Wojcieszna}
r. r. 1644, Altamonte, Augustasa, Siemi-
gnowskiego (Gentles), gdański, Bacciarrel-
leau i t. d. — 2.) Maryi Theresii Wilha, —

3.) Wzrostka Lubieskiego przez Franciszka de
Tury, 4.) portrety (u Henry w Łódzku), dalej
rodziców króla i króla, 5.) X. Dobrowskiego
z r. 1664 i z. d. - 6.) pierwszy Guercino
- XI. przez Hondana. - 7.) wsi 4 portrety
Guercino III. - 8.) Władysław IV. (u suli Unii
wersyfikacji Jagiel.) i on u Henry Guercino
(u Guercino) z r. 1645. - 9.) Jan Geminier
z r. 1645. - 10.) portret podskarbiego Marszałka
na przez Hiacynta Rigaud. - 11.) portrety
Lubomirskich u Rembrandta. - 12.) Pieta Wodni
ki. - 13.) Kancelaryja Wielkopolska (okolo r. 1674
- 14.) Pieta Wodni, Janowski przez Pieta
Faschera. - 15.) portrety Unamińskiego, Wodni
skich, Siemowickich, Unamińskich, Lubomir
skich i Teczynskiego u Guercino, Ostrowskich
i z. d. i z. d.

5.) Objaśnienie do Albumu wystawy jubileuszowej
roku III., mianowicie do Tablic 7, 8, 9, 10,
 11, 12, 13, 14 i 15. ^{to} pisy, portretów i osób
 na nich przedstawionych w krótkiemu biogra-
 ficznym i ocena malarskiej, mianowicie: 1.) Jan
 III. a. r. 1675, w Rzymie, malowany przez ~~Ma-~~
 cha artystę, 2.) Jan III stary a. r. 1690, 3.) Ksi-
 ężna Sabieska z dziećmi (wzrostu hr. Wodzis-
 kich), 4.) Księżniczka Jakób, przez Fr. Tawernę a. r.
 1699, 5.) Wzrostu w Janowie 6 lipca 1684 a. r. z
 portretami 25 osób, 6.) biskup krak. Andrzej
 Janowski przez Fr. Tawernę, 7.) podskarbi Andrzej
 Morsztyn przez Księżną Ksawerę, 8.) Stefan
 Korybutowski hetman p. k., 9.) Stanisław Szczepanowski
 portret w Warszawie a. r. 1635 z Głuszkowic, -

6.) ^(początek) "Wiener Kunstblätter" M. Thausinga (Kunst
blad Dals. wiedeński 1884, str. 6), mianowicie:
"Stanowisko historyi sztuki wobec nauki, Kierunki
i styl artystyczny, Reforma sztuki niemieckiej w
XVII w., Czy ojciec Dienera był Kasperem?, Ballot,
Albertinisz", 3 szkice o Leonardzie da Vinci,
"La Donna", 3 szkice o Rafaelu (Mitosz Rafaela:
Manka da "Mikroscop", Fornarina, La Donna velata),
Stany "Giorgione w Besuche", Turyzma, "Amore sacro
e profano", Lwini i św. Katarzyna, i t. d. -
Wszystko sprawnie wykonane i wytyczona.

7.) "Paul Veronese" przez H. Vriante (Kunst
blad Dals. wiedeński 1888, str. 9). Wskazanie spra-
wowania i wytyczona: geniusz Veronesa i cha-
rakter jego dzieł, wprowadzenie r. 1528, wytyczona
sztuki malarstwa i weneckiej, freski i miniatury.

Mosere, praco w Wenecyi 1562 - 1570 r. i rze-
ny stymne Ueney, Uenta u Lewi r. r. 1575 i pro-
ces z ed inkunizyja, wstatnie dresta, smierci
Veronessa r. 1588; laski dresta pod uwagledem
statologuana ~~utworu~~ malawna r. r. w gale-
ryach w Monachium i w Wiedniu. -

8.) O "Van der Meer de Delft" mowa H. Kanaud
(Kunstschatz Dels., maj 1889, str. 3). - Osoba i
sprawozdanie: wbrany Van Meera w galerii Ueney
mówu w Wiedniu, brat o nim nie dowodzi
pewnych, w. 1832 r. w Delft, wroni F. de
tissa a nie Kambaudta, umiera 1672 r.
nadkosi jego utworu (najlepsze w Kunst-
danie, Diernie i Berlinie) i ich charakteru
byka. -

9.) Houquet wiedeński r. 1815 w dwóch wbrach

współczesnych. (Gwartalnik Histor. r. 1890,
Nr. I. str. 24-37). Porównawsz opisującą i
determinującą 2 wielkie historyczne obrazy
przedstawiające sceny z kongresu w Wiedniu
r. 1515 z znajdujące się jako spóźniona po-
magać w nimie hr. Rottal (jako zastępca
księcia hr. Thurnau) w namalowaniu Gwastika na
Monach. Są to kopie z XVI w. z oryginal-
nych malowanych współczesnie z przedstawia-
ją waltera meclara z skrzyżnymi wsiadłymi Bar-
bary von Rottal z Zygmuntem Dietrichsteinem
w dniu 23 lipca r. 1515, i tymczasem tego samego
dnia odprawionym. Na nich portrety osób
współczesnych: ces. Maksymilian I, Zy-
gmunt I., Władysław Jagiełło, król Czech
i Węgier, jego syna Ludwika II, S. Krysztofa

(5.)

By tych obrazów były niezmordnie utwierdzone
wzrosty szkóły polskiej - niemieckiej, są
nich w strojach reminiscency Madam
Schongauera, postaci Türrera, Holbeinów, Cra-
nacha star. i t. d.

10.) 9. „Muzeum X. X. Kartoryskich w Krako-
wie” przez Maryana Sulcińskiego (Poznań,
gł. d. s. czerwiec 1892, str. 8). Kres
sprawozdania i krytyczna uwaga.
Wskazuje w niej: znaczenie Muzeum dla
Krajkowa i pierwszego jego inwentarza,
wskazuje dalsze obiekty, greckie emblematy
zobacz w II w. przed Chr., posąg Demeter, tra-
niny i portrety z Egiptu, majolikę włoską,
sąłytki polskie, wreszcie obszernej obraz
i ob. 2 portrety przez Rafaela i Leonarda

da Vinci, wroński Gherardini, 2 obrazy
religijne renowe krasowelskie z XVI w.,
nowo odrestaurowane obrazy holenderskie,
wreszcie obraz ze sceną „novellina” parmyjski,
sami pendulowi Carpaccio, a portret Medy-
ceusza Dawidowiowy i obraz kupa Gherardina
Medici przez Batticellogo w galerji berliń-
skiej. -

